

ЗІНЧЕНКО Микола Семенович (23. 07 (05. 08). 1913, с. Борисівка, нині Курської обл., РФ — 01. 05. 1989, Харків) — фізик. Доктор фізико-математичних наук (1966), професор (1967). Учасник 2-ї світової війни. Бо-

йові нагороди. Закін. Харків. університет (1937). Працював у Харків. фіз.-тех. інституті АН УРСР (1940–55): від 1949 — старший науковий співробітник; Ін-ті радіофізики та електроніки АН УРСР (Харків, 1956–89): від 1963 — зав. лаб., від 1965 — завідувач відділу оптики зарядж. частинок. Водночас від 1955 — у Харків. університеті: 1964–65 — декан радіофіз. ф-ту. Досліджував процеси формування та керування потуж. електрон. потоками з повздовжньою компресією в електромагніт. полях.

Основні праці

Стабильность частоты магнетронных колебаний динатронного типа. Х., 1948; Курс лекций по электронной оптике. Х., 1961; Теория трехэлектродных пушек, использующих продольную компрессию // ЖТФ. 1968. Т. 38, вып. 1; Четырехэлектродная рентгеновская трубка интенсивного мягкого и сверхмягкого излучения // УФЖ. 1969. № 4.

В. І. Афанасьєв

Бібліографічний опис:

Зінченко Микола Семенович / В. І. Афанасьєв // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-16235>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).